

I djupa natten
Ej följer prakten,
Och icke skatten,
Och icke makten.

En gång de ägas — en annan gång
De andras äro, som laga fång.

Ej ofvan jord är en borg belägen,
Som eder tryggar, J vandringsmän!
En egen egendom J ej ägen,
Fast öppet fastebref lydt på den.
Se, diademen
Och sorgedoket,
Och purpurbrämen
Och arbets-oket
Sig nya hufvuden sluta kring,
Om nya halsar de slå sin ring!

J ären komne, J skolen gånga;
J hafven här icke hem och hus:
J skolen bo i den staden trånga,
Der sol och måne ej tända ljus;
Der sköldemärket
I porten krossas,
Och ur dagsverket
Den trötte lossas,
Och fångens länkar och hjertats band
Så spröde brista för samma hand.

Hvar är din moder? Hvar är din maka?
Då ha de vandrat den vägen bort,
På den de komma ej mer tillbaka,
På den du följer dem innan kort . . .